

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENAT

Lege pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal

Parlamentul României adoptă prezenta lege

Articolul I – Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 15 iulie 2010 se modifică și completează după cum urmează:

1. Alineatul (2) al articolul 103 se modifică și va avea următorul cuprins:

(2) În luarea deciziei asupra existenței infracțiunii și a vinovăției inculpatului instanța hotărăște motivat, cu trimitere la toate probele evaluate. Condamnarea se dispune doar atunci când instanța are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială.”

2. La art.106 după alineatul 3, se introduc doua noi alineate, alin. (4) și (5) cu următorul cuprins:

(4) În cursul urmăririi penale, sub sancțiunea nulității, audierea și activitatea de consemnare a declarațiilor suspectului, inculpatului, persoanei vătămate și martorilor se înregistrează cu mijloace tehnice audiovideo. Suportul electronic sau magnetic ce conține înregistrarea reprezintă probă în dosar, iar la sfârșitul audierii va fi introdus într-un plic ce va fi sigilat și semnat de organul de urmărire sau cercetare penală. De asemenea, va fi semnat și de persoana audiată și a apărătorului, tutorelui sau reprezentantului legal al acesteia, după caz. Plicul sigilat va fi anexat declarației persoanei audiate. Când situația impune, organul judiciar, în interesul cauzei, poate desigila plicul ce conține

suportul electronic sau magnetic numai in fata persoanelor prevăzute in prezentul alineat. Atunci când înregistrarea nu este posibilă, audierea se va amâna până la obținerea mijloacelor tehnice specifice înregistrării audiovideo, acest lucru consemnându-se într-un proces verbal.”

(5) În cursul urmăririi penale, sub sancțiunea nulității, este interzis organelor judiciare sa procedeze la ascultarea, audierea sau consemnarea de declarații ale suspectului sau inculpatului până la sosirea apărătorului ales sau desemnat din oficiu.

3. Alineatul (5) al articolului 110 se abrogă.

4. Alineatul (4) al articolului 111 se abrogă.

5. Alineatul (2) al art. 123 se abrogă.

6. La articolul 131, după alineatul (4), se introduce un nou alineat, alin. (5), cu următorul cuprins:

(5) Confruntarea solicitată de suspect sau inculpat în apărarea sa este obligatorie.

7. La articolul 139, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

(4) Raportul dintre avocat si persoana pe care o asistă sau o reprezintă nu poate forma obiectul supravegherii tehnice.

8. Articolul 141 se abrogă.

9. Alineatele (2) și (4) ale articolului 173 se modifică și vor avea următorul cuprins:

(2) Organul de urmărire penală sau instanța solicită prin adresa instituțiilor prevăzute de lege, desemnarea unui expert, cu excepția situațiilor in care, ca urmare a complexității expertizei sunt necesare cunoștințe specializate din discipline distincte, situație in care se solicita numirea mai multor experți.

(4) Părțile și subiecții procesuali principali au dreptul să solicite ca la efectuarea expertizei să participe un expert recomandat de acestea.

10. Alineatul (2) al articolului 175 se modifică și va avea următorul cuprins:

(2) Expertul are dreptul să ia cunoștință de materialul dosarului necesar pentru efectuarea expertizei. Sub sancțiunea nulității, dacă în cauza, în timpul urmăririi penale procurorul a dispus efectuarea unei constatări de către specialiști în care s-a răspuns la întrebări sau s-au cerut clarificări care fac obiectul expertizei ce urmează să se efectueze, expertul nu se va raporta la conținutul și concluziile raportului de constatare.

11. La articolul 178, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin. (6), cu următorul cuprins:

(6) Este interzis expertului ca în raportul de expertiză să facă mențiuni cu privire la vinovăția persoanelor care fac obiectul cauzei penale în care s-a dispus efectuarea expertizei”

12. Alineatul (1) al articolului 202 se modifică și va avea următorul cuprins:

Art. 202.-(1) Măsurile preventive pot fi dispuse dacă există probe concrete din care rezultă dincolo de orice îndoială că o persoană a săvârșit o infracțiune și dacă sunt necesare în scopul asigurării bunei desfășurări a procesului penal, al împiedicării sustragerii suspectului ori a inculpatului de la urmărirea penală sau de la judecata ori al prevenirii săvârșirii unei alte infracțiuni.

13. Alineatul (5) al articolului 209 se modifică și va avea următorul cuprins:

Art. 209 - (5) Măsura reținerii poate fi luată numai după audierea suspectului sau inculpatului, în prezența avocatului ales ori numit din oficiu, cu respectarea dispozițiilor art.106 alin. (4).

14. Alineatele (1) și (2) ale articolului 223 se modifică și vor avea următorul cuprins:

Art. 223 (1) Măsura arestării preventive poate fi luată de către judecătorul de drepturi și libertăți, în cursul urmăririi penale, de către judecătorul de cameră preliminară, în procedura de cameră preliminară, sau de către instanța de judecată în fața căreia se află cauza, în cursul judecății, numai dacă există probe din care rezultă, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că inculpatul a săvârșit o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa detenției pe viață sau a închisorii de 5 ani sau mai mare și dacă există una din următoarele situații:

a) inculpatul a fugit ori s-a ascuns, în scopul de a se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată, ori a făcut pregătiri de orice natură pentru astfel de acte;

b) inculpatul încearcă să influențeze un alt participant la comiterea infracțiunii, un martor ori un expert sau să distrugă, să altereze, să ascundă ori să sustragă mijloace materiale de probă sau să determine o altă persoană să aibă un astfel de comportament;

c) inculpatul exercită presiuni asupra persoanei vătămate sau încearcă să realizeze o înțelegere frauduloasă cu aceasta;

d) există probe concrete din care rezultă, dincolo de orice îndoială, că după punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva sa, inculpatul a săvârșit cu intenție o nouă infracțiune sau pregătește săvârșirea unei noi infracțiuni

e) când în baza evaluării gravității faptei, a modului și circumstanțelor în care a fost săvârșită, se constată că privarea de libertate a inculpatului este necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică.

(2) Măsura arestării preventive a inculpatului poate fi luată și dacă există probe concrete din care rezultă dincolo de orice îndoială că acesta a săvârșit mai multe infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa închisorii până la 5 ani dar nu mai mică de 3 ani, în vreuna din condițiile prevăzute la alin. (1) lit. a) – e).

15. La articolul 224, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3) cu următorul cuprins:

(3) Procurorul nu poate decide aplicarea unei măsuri preventive sau cu privire la propunerea de arestare preventivă a suspectului ori inculpatului, în funcție de denunțul făcut de acesta împotriva altor persoane care au săvârșit fapte ce nu au legătură cu obiectul cauzei sau al cererii prin care se solicită arestarea preventivă.

16. La articolul 225, după alineatul (8), se introduce un nou alineat, alin. (9), cu următorul cuprins:

(9) La luarea hotărârii asupra cererii prin care se propune arestarea preventivă a inculpatului, judecătorul de drepturi și libertăți nu se va putea pronunța în sensul luării unei decizii în funcție de denunțul făcut de inculpat împotriva altor persoane care au săvârșit fapte ce nu au legătură cu obiectul cererii.

17. Alineatele (2) și (4) ale articolului 265 se modifică și va avea următorul cuprins:

(2) În mod excepțional, suspectul sau inculpatul poate fi adus cu mandat de aducere, chiar înainte de a fi fost chemat prin citație, dacă există date și indicii temeinice că acesta se sustrage urmăririi penale sau judecării, sau

prezența sa imediată în fața organului judiciar este necesară în interesul efectuării unor acte procesuale ce comportă urgența.

(4) În cazurile prevăzute la alin.(1) și (2) atunci când pentru executarea mandatului de aducere este necesară pătrunderea fără consimțământ într-un domiciliu sau sediu, în cursul urmăririi penale mandatul de aducere poate fi dispus, la cererea motivată a procurorului, de judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în prima instanță sau de la instanța corespunzătoare în grad acesteia în a cărei circumscripție se afla sediul parchetului din care face parte procurorul.

18. La articolul 265, litera a) a alineatului (5) va avea următorul cuprins:

a) În motivarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin.(1) și (2) este obligatorie indicarea caracterului excepțional și de urgență.

19. Alineatul (2) al articolului 396 se modifică și va avea următorul cuprins:

(2) Condamnarea se pronunță dacă instanța constată, în afara oricărei îndoieli, că fapta exista, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat.

20. Alineatul (1) al articolului 542 se modifică și va avea următorul cuprins:

Art. 542.- (1) În cazul în care repararea pagubei a fost acordată potrivit art.541, precum și în situația în care statul român a fost condamnat de către o alta instanță internațională pentru vreunul din cazurile prevăzute de art.538 și 539, promovarea acțiunii în regres pentru recuperarea sumei achitate are caracter obligatoriu împotriva persoanei care, cu rea credință sau din culpă gravă, a provocat situația generatoare de daune sau împotriva instituției la care aceasta este asigurată pentru despăgubiri în caz de prejudicii provocate în exercițiul profesiei.”

21. Alineatul (2) al articolului 591 se modifică și va avea următorul cuprins:

(2) În cazul prevăzut la art. 589 alin. (1) lit. a), cererea de amânare a executării pedepsei se depune la judecătorul delegat cu executarea, însoțită de înscrisuri medicale. Judecătorul delegat cu executarea verifică competența instanței și dispune, după caz, prin încheiere, declinarea competenței de soluționare a cauzei sau efectuarea expertizei medico-legale. După primirea raportului de expertiză medico-legală cauza se soluționează de instanța de executare, potrivit dispozițiilor prezentului capitol. **Efectuarea raportului de**

expertiză medico - legala este obligatorie dacă înscrisurile medicale anexate cererii de amânare atestă un diagnostic de boală incurabilă.

22. Alineatul (1) al articolului 592 se modifică și va avea următorul cuprins:

Art. 592.- (1) Executarea pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață poate fi întreruptă :

(a) În cazurile și în condițiile prevăzute la art.589 la cererea persoanelor arătate la alin. (3) al aceluiași articol, iar în cazul prevăzut la art.589 alin.(1) lit.(a), precum și la lit.(b) a prezentului articol, și la cererea administrației penitenciarului.

(b) Când se constată, pe baza unei expertize medico-legale, că persoana condamnată suferă de o boala incurabilă, în stadiu de evoluție avansată, care ar putea duce la decesul acesteia. În acest caz, executarea pedepsei se întrerupe pe o perioada de cel puțin 6 luni.

23. La articolul 593, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

(4) Instanța de judecată investită cu cererea de întrerupere având ca obiect prevederile art.592 lit.(b), după primirea raportului de expertiză medico-legală, va soluționa cauza în termen de 3 zile.

24. La articolul 597, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alin. (9), cu următorul cuprins:

(9) Condamnatul aflat în stare de detenție dacă se află în situația prevăzută de art.592 alin.(1) lit.(b) nu i se aplică prevederile prezentului articol de la alin.(2) și (8) în sensul aducerii la judecată .

Articolul II. – Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2009, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Litera b) a alineatului (1) a articolului 39 se modifică și va avea următorul cuprins:

b) când s-au stabilit numai pedepse cu închisoare, se aplică pedeapsa cea mai grea, care poate fi sporită până la maximul ei special.

2. Literele c), d) și e) ale alineatului (1) ale articolului 154 se modifică și vor avea următorul cuprins:

(c) 6 ani când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani, dar care nu depășește 10 ani.

(d) 4 ani când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de un an, dar care nu depășește 5 ani.

(e) 2 ani când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii care nu depășește un an sau amendă.

3. Articolul 183 se modifică și va avea următorul cuprins:

Art. 183 Prin consecințe deosebit de grave se înțelege o pagubă materială mai mare de **4.000.000** lei.

4. Alineatul (1) a articolului 268 se modifică și va avea următorul cuprins:

Art. 268 (1) - Sesizarea penală, făcută prin denunț sau plângere, cu privire la existența unei fapte prevăzute de legea penală ori în legătură cu săvârșirea unei asemenea fapte de către o anumită persoană, cunoscând ca aceasta este nereală, se pedepsește cu jumătate din limitele speciale ale pedepselor cu închisoare ce corespund infracțiunilor ce fac obiectul denunțului sau plângerii.”

5. Art.283 ”Represiunea nedreapta” se completează cu alin.(3) care va avea următorul cuprins:

(3) Retinerea sau arestarea ori aplicarea unei măsuri preventive neprivativa de libertate unei persoane, știind ca nu exista probe concrete din care sa rezulte dincolo de orice indoiala ca aceasta a savarsit o infractiune se pedepseste cu inchisoare de la 3 luni la 3 ani si interzicerea dreptului de a ocupa o functie publica.

6. Alineatul (3) al articolului 290 se modifică și va avea următorul cuprins:

(3) Mituitorul nu se pedepsește dacă denunță fapta mai înainte ca organul de urmărire penală să fi fost sesizat cu privire la aceasta, **dar nu mai târziu de 6 luni de la data săvârșirii ei.**

7. Alineatul (2) al articolului 292 se modifică și va avea următorul cuprins:

(2) Făptuitorul nu se pedepsește dacă denunță fapta mai înainte ca organul de urmărire penală să fi fost sesizat cu privire la aceasta, dar nu mai târziu de 6 luni de la data săvârșirii ei.

8. La Capitolul II “Infracțiuni de serviciu”, după articolul 296 se introduce un articol nou, art.296¹ intitulat”Abuzul de putere al organelor judiciare” cu următorul cuprins:

Art.296¹ Abuzul de putere al organelor de cercetare și urmărire penală”

(1) Fapta lucrătorului de cercetare penală, procurorului sau judecătorului care în exercitarea atribuțiilor de serviciu, pe parcursul procesului penal, de a promite persoanei cercetate, suspectului sau inculpatului o situație procesuală care să ducă la neluarea unei măsuri preventive sau luarea ori înlocuirea unei asemenea măsuri cu una mai ușoară, în schimbul căreia acesta să denunțe

persoane care au săvârșit infracțiuni se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea ocupării unei funcții publice.

(2) Dacă promisiunea constă în înlăturarea răspunderii penale a persoanei cercetate, suspectului sau inculpatului, deși există date și probe din care rezultă presupunerea rezonabilă că aceștia au săvârșit infracțiuni, maximul special al pedepsei prevăzut de lege se majorează cu o treime.

(3) Dacă promisiunea ajunge în faza de executare, maximul special al pedepsei prevăzut de lege se majorează cu jumătate.

(4) Fapta lucrătorului de cercetare penală sau procurorului care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, pe parcursul procesului penal, nu soluționează o plângere, un denunț făcute printr-unul din modurile arătate la art.288 din Codul de procedura penală, în termen de 2 ani de la data sesizării se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani și interzicerea ocupării unei funcții publice.

(5) Dacă fapta prevăzută la alin.(4) a fost săvârșită cu rea credință, se aplică pedeapsa închisorii de la 6 luni la 3 ani și interzicerea ocupării unei funcții publice.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României cu respectarea prevederilor art. 75 și 76 alineatul (1) din Constituția României, republicată.

Președintele Camerei Deputaților

Valeriu Ștefan ZGONEA

Președintele Senatului

Călin Popescu TĂRICIEANU

Nr.